

Sygn. akt III RC 669/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący SSR Stanisław Żmuda

Protokolant Justyna Kosińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2015 roku w K.

sprawy z powództwa M. K. (1)

przeciwko I. K.

o ustalenie, że obowiązek alimentacyjny ustał

powództwo oddała

sygn. akt III RC 669/14

UZASADNIENIE

Powód domagał się ustalenia, iż jego obowiązek alimentacyjny wobec pozwanej wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 grudnia 2013 roku I C 1526/13 ustał z dniem wniesienia pozwu.

Uzasadniając swe żądanie twierdził, iż pozwana podjęła zatrudnienie na podstawie umowy o pracę za wynagrodzeniem po 1400 zł miesięcznie, że otrzymuje nadto świadczenia rodzinne z tytułu wychowywania dzieci oraz alimenty na rzecz dzieci w kwocie łącznej 520 złotych. Pozwana pomimo orzeczenia eksmisji nie ponosi żadnych opłat związanych z użytkowaniem swojej części nieruchomości. Powód twierdził nadto, iż sam jest osobą bezrobotną utrzymuje się jedynie ze sprzedaży jajek i bardzo rzadko podejmowanych prac dorywczych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa twierząc, że powód ma obowiązek wspierać ją materialnie skoro w czasie 20 lat małżeństwa zrezygnowała z pracy zarobkowej, żeby zając się dziećmi, domem i gospodarstwem rolnym. Obecnie z uwagi na dużą przerwę w pracy zawodowej nie jest w stanie znaleźć pracy. Odbyła kurs przekwalifikujący i po kursie odbywała 3 miesięczny staż pobierając w tym okresie świadczenie w kwocie jedynie 1000 zł, lecz po zakończeniu stażu nie została dalej zatrudniona.

Twierdziła również, że powód jeździ regularnie do pracy w Niemczech i osiąga z tego tytułu znaczne dochody, a jedynie przed kolejnymi sprawami dotyczącymi alimentów wraca do kraju i okresowo rejestruje się jako osoba bezrobotna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 12 grudnia 2013 roku sygn. akt I C 1526/13 rozwiązano małżeństwo stron przez rozwód z winy powoda. Zasądzono od niego na rzecz dwojga małoletnich dzieci stron alimenty w kwotach po 260 zł oraz na rzecz pozwanej alimenty w kwocie po 100 zł miesięcznie.

W tym okresie powód był osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, utrzymywał się z oszczędności uzyskanych z pracy za granicą, gdzie wyjeżdża na okres 3-4 miesięcy w roku i zatrudniał się jako spawacz. W trakcie pobytu w kraju

podejmował prace dorywcze. Prócz alimentów zasądzonych na młodsze córkiłożył na pełnoletnią córkę M. K. (2) alimenty w kwocie po 300 zł miesięcznie. Strony wraz z dziećmi zamieszkiwały w nieruchomości stanowiącej wyłączną własność powoda.

(akta Sądu Okręgowego w Świdnicy I C 1526/13)

Pozwana była osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, utrzymywała się ze świadczeń alimentacyjnych na swoją rzecz oraz zasiłków okresowych i dotacji otrzymywanych z Ośrodka Pomocy (...) w B.. Zdradzała cechy osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Pozostawała w sytuacji podstawowej zależności bytowej – mieszkaniowej od męża. Nie miała wsparcia i zrozumienia w środowisku jak i w rodzinie męża z racji innej mentalności narodowościowej. Żyła w poczuciu alienacji środowiska. Poza mężem i dziećmi nie miała nikogo na kogo wsparcie mogłaby liczyć.

(akta Sądu Okręgowego w Świdnicy I C 1526/13)

Powód jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. W roku 2015 pracował w Niemczech w styczniu, lutym, marcu i kwietniu przez 2 tygodnie w każdym miesiącu jako spawacz. Jego dwutygodniowy zarobek wynosił około 1000 euro. W tych okresach koszty jego utrzymania w Niemczech wraz ze składką na paliwo wynosiły około 300 euro.

W 2014 roku pracował w Niemczech w okresie od marca do lipca oraz od października do grudnia zarabiając za miesiąc pracy około 1300 -1400 euro.

Powodowi obiecywano ustnie możliwość podjęcia dalszej pracy na terenie Niemiec. Posiada kwalifikacje w zawodzie spawacza.

W okresie pobytu w kraju powód pomaga swojej matce posiadającej emeryturę w kwocie 1100 zł, utrzymuje się z oszczędności zarobionych w Niemczech, a także z pracy w posiadanych gospodarstwie o łącznej powierzchni 84 ary. Ma 30 kur, 50 kurczaków i około 20 drzew owocowych. Produkty z gospodarstwa zużywa na własne potrzeby lub sprzedaje. Między innymi kury niosą około 15 jaj dziennie sprzedawanych po 50 groszy.

Uiszcza opłaty za energię elektryczną w zależności od okresu po 160-260 zł miesięcznie, podatek od nieruchomości 100 zł miesięcznie, za dzierżawę gruntu 300 zł kwartalnie.

Na młodsze córkiłoży alimenty w łącznej kwocie 520 złotych.

(zeznania powoda, decyzja Urzędu Pracy w K. z 5.09.2014 roku i 07.01.2015 roku)

Pozwana jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się z alimentów oraz świadczeń pomocy społecznej. Pobrała zasiłek rodzinny którego kwota za okres 3 miesięcy wynosiła łącznie 663 zł oraz dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego w kwocie 200 zł.

W okresie od 5.08.2014 roku do 4.11.2014 roku odbyła staż w ramach projektu „Szansa dla B.” realizowanego przez Fundację (...) i otrzymywała stypendium stażowe w kwocie 1012 zł miesięcznie. Córka M. liczy 23 lata jest uczestnikiem Centrum (...) w K., świadczy pomoc osobom niepełnosprawnym w Domu Pomocy Społecznej w B. i z tego tytułu ma otrzymywać 700 zł miesięcznie. Córka E. lat 19 uczy się w technikum w B., zaś córka E. lat 17 jest w pierwszej klasie LO w B.. Pozwana nie ma obywatelstwa polskiego nie zna swego stanu zdrowia, poszukuje pracy, lecz bezskutecznie.

Za pieniądze uzyskane z odbytego stażu zakupiła między innymi opał tj. 1/2 tony węgla i drewno za 200 zł.

(zeznania pozwanej, umowa uczestnictwa nr 5 z 19.04.2013 roku, pismo realizatora projektu „Szansa dla B.” z 6.11.2014 roku oraz 28.11.2014 roku, zaświadczenie urzędu Pracy w B. z 12.11.2014 roku.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest bezzasadne.

Świadczenia alimentacyjne między małżonkami stanowią kontynuację powstałego przez zawarcie małżeństwa obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania, istnieją więc nie z powodu rozwodu, lecz mimo rozwodu, który nie stwarza nowego obowiązku alimentacyjnego, lecz powoduje zmodyfikowanie obowiązku istniejącego w czasie trwania małżeństwa. Przesłanką od której zależne jest powstanie obowiązku alimentacyjnego małżonka ponoszącego wyłączną winę rozkładu pożycia jest spowodowanie przez rozwód istotnego pogorszenia sytuacji materialnej małżonka niewinnego, nie mającego cech niedostatku. Dla oceny, czy przesłanka istotnego pogorszenia sytuacji materialnej występuje, przeprowadzić należy porównanie każdorazowej sytuacji materialnej małżonka niewinnego z tym położeniem, jakie istniałoby, gdyby rozwód nie został w ogóle orzeczony i gdyby małżonkowie kontynuowali pożycie. Uprzywilejowanie małżonka niewinnego polega na tym, że może on żądać alimentów od małżonka winnego, chociażby nie znajdował się w niedostatku. Przyjęte uregulowanie nie daje wprawdzie małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym, lecz małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostanego poziomu życia niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb. Pojęcie stopy życiowej stanowi element, który przy określeniu usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego trzeba także brać pod uwagę.

Nie ulega wątpliwości, że rozwód spowodował nie tylko istotne pogorszenie sytuacji materialnej pozwanej, lecz stwierdzić należy, iż obecnie znajduje się ona wręcz w niedostatku.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art.138 wymaga, po pierwsze, porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty, ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu, po drugie zaś oznacza, że upływ czasu, jaki nastąpił od daty ostatniego wyroku alimentacyjnego do daty orzekania o podwyższeniu alimentów sam w sobie nie może jeszcze przemawiać za zasadnością powództwa; na stronie ciąży wówczas obowiązek wskazania, że zmiany takie nastąpiły.

Nie ulega wątpliwości, iż od orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym powoda nie nastąpiły żadne zmiany uzasadniające uwzględnienie powództwa. Powód tak jak i uprzednio osiąga znaczne dochody z pracy podejmowanej za granicą, które sięgają kwoty 1000 euro za przepracowane 2 tygodnie. Z zeznań powoda wynika nadto, iż obecnie alimentuje jedynie dwie młodsze córki, a zatem nie jest obciążony alimentami w kwocie po 300 zł na rzecz najstarszej córki, co miało miejsce uprzednio. Już z tej tylko przyczyny jego możliwości płatnicze wobec pozwanej się obecnie zwiększyły.

Nie uległa też polepszeniu sytuacja materialna i życiowa pozwanej. Pozwana wręcz znajduje się w niedostatku, skoro jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, utrzymuje się jedynie z alimentów i pomocy społecznej. Z uwagi na wiek, brak realnych kwalifikacji, fakt iż przez wiele lat zajmowała się domem, dziećmi i gospodarstwem, nie ma obywatelstwa polskiego, ma znacznie ograniczone możliwości zarobkowania. Z uwagi na brak własnych dochodów pozwana nie jest w stanie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb. Wprawdzie pozwana podjęła 3 miesięczny staż i otrzymywała w tym okresie stypendium stażowe, jednakże nie może to skutkować uchYLENIEM obowiązku alimentacyjnego powoda. Zdarzenie to może świadczyć jedynie o aktywności pozwanej w poszukiwaniu możliwości zarobkowania, a nie stanowi przesłanki do uwzględnienia powództwa. Zważyć przy tym należy, iż skierowanie do odbycia stażu otrzymała dopiero po upływie roku od zawarcie umowy uczestnictwa w dniu 19 kwietnia 2013 roku.

Z tych względów należało orzec jak wyżej na podstawie art.138 kro